

DE GESCHIEDENIS VAN DE BAUXIET INDUSTRIE IN DE AFGELOPEN 100 JAREN EN DE TOEKOMST VAN DEZE INDUSTRIE IN DE KOMENDE 100 JAREN

1. *Achtergrond*

In 2014 bracht de heer A. Paolucci, President of Alcoa Latin America and the Caribbean, bezoek aan Suriname voor een onderhoud met de President van de Republiek Suriname, Zijne Excellentie D.D. Bouterse.

Bij het gesprek waren aanwezig: President Bouterse, Minister J. Hok van Natuurlijke Hulpbronnen, de heren D. Sardjoe, M. Waaldijk, G. Hoefdraad en andere functionarissen. De heer Paolucci wilde praten over de wereldmarkt crisis inzake aluminium industrie en de situatie waarin Suralco verkeerde in Suriname. De Surinaamse regering had in de wandelgangen reeds vernomen dat Alcoa plannen had om Suralco te sluiten en te vertrekken uit Suriname. Het gerucht werd bewaarheid. De heer Paolucci gaf in het onderhoud aan dat Suralco binnen drie maanden haar plant zou sluiten en zou opbreken.

Voor het vertrek van Suralco werden drie redenen aangegeven:

- Onvoldoende bauxiet beschikbaar in de huidige mijnen
- Hoge kosten voor energie
- Terugvallende aluinaardeprijzen op de internationale markt

Na dit gesprek heeft de President aan Minister Hok gevraagd om deze, door de heer Paolucci, aangehaalde motieven voor de sluiting van Suralco, formeel aan de Regering van Suriname te doen toekomen.

2. *Opdracht Presidentiële Commissie*

Met de beëindiging van de activiteiten van Suralco, zou de bauxiet industrie na circa 100 jaar ophouden te bestaan in Suriname. Teneinde de bauxiet sector te behouden, besloot de President Bouterse per 03 juni 2014 een Presidentiële Commissie in te stellen met als taak:

- Inzicht te verkrijgen in de mogelijkheden om te activiteiten in de bauxiet sector te continueren.
- Binnen de kortst mogelijke tijd met Alcoa overeenstemming te bereiken over de wijze waarop de ontwikkeling in de sector voortgang zou kunnen vinden.

De Presidentiële Commissie die werd benoemd, bestond uit:

- D. Sardjoe - Voorzitter
- M. Waaldijk - lid
- G. Hoefdraad - lid

3. *Oplossingsmodellen*

Indachtig de opdracht van de President Bouterse is de Commissie gelijk aan de slag gegaan met het voeren van de onderhandelingen met het Alcoa team.

De eerste onderhandelingen met de Alcoa top, met de heer Paolucci als woordvoeder, vonden plaats in Brazilië. In dit overleg heeft Alcoa onder meer de participatie van Suriname als financiële partner voorgesteld, om met name de investeringen in de opwekking van goedkopere energie, te financieren.

De Presidentiële Commissie was bijzonder ontstemd over de houding van Alcoa tijdens dit overleg en heeft dit ook kenbaar gemaakt. Kort daarop werd de heer Paolucci ontslagen door Alcoa en werd de heer M. Bates, Vice President Strategy and Development, aangesteld als de nieuwe Alcoa onderhandelaar.

De onderhandelingen met Alcoa o.l.v. de heer M. Bates werden in de maanden die volgden, voortgezet in Paramaribo, Amsterdam, Pittsburgh en Miami, teneinde de beschikbaarheid van alle spelers in de beide teams te garanderen.

Tijdens deze besprekingen werd de Presidentiële Commissie, afhankelijk van de te bespreken onderwerpen op de agenda, naar behoefte aangevuld met lokale en internationale experts.

De argumenten voor de sluiting van Suralco, aangegeven door Alcoa, werden door de Presidentiële Commissie nader geanalyseerd en uitgewerkt, met als doel voor ogen, het behoud van de bauxiet sector.

Beperkte Bauxietvoorraden

De eerste opgave was de inventarisatie van mogelijke nieuwe bauxietvoorraden.

De data room van Alcoa werd onder strikte geheimhouding opengesteld voor gebruik door onze deskundigen en ingehuurde experts.

De reserves in het Nassau gebied, het Para-Noord gebied, Kankantrie-Noord gebied en de reserves in het Moengo gebied (onder Suralco Stafddorp) werden doorgelicht en compleet bestudeerd. Hierbij werd nagegaan hoeveel kapitaal er nodig zou zijn voor de ontwikkeling van de mijnen, ergo het behoud van de bauxiet industrie.

De resultaten van de studies gaven het volgende aan:

- Nassau gebied: Alleen bauxiet uit dit gebied blijkt geschikt te zijn om in de huidige raffinaderij van Paranam te verwerken tot aluinaarde.
- Para-Noord en Kankantrie-Noord: In het hier aanwezige bauxiet zit te weinig ijzererts waardoor het niet gebruikt zou kunnen worden zonder te mengen met ander erts.

Voortzetting Nassau gebied:

- Het ontwikkelen van een nieuwe bauxiet mijn in het Nassau gebied vergt een investering van ongeveer USD 150 miljoen.
- Een door Suralco uitgevoerd offertetraject voor het ontginnen van het bauxiet, wees op een prijs van circa USD 36 per metrieke ton bauxiet, af fabriek.
- Er zijn twee grote droge seizoenen nodig om de nieuwe Nassau mijn te ontwikkelen.
- Bovendien zal de bouw van een nieuwe, met kolen gestookte power plant voor lagere energiekosten, ongeveer USD 180 miljoen kosten.
- Met deze twee investeringen zullen de geschatte productie kosten liggen tussen USD 250 en USD 300 per ton aluinaarde.

- Het bedrag van USD 150 miljoen om het Nassau gebied verder te ontwikkelen kon niet bijeen worden gebracht. Besprekingen met diverse internationale bankinstellingen w.o. de ING-Bank en de Canadese Ontwikkelingsbank leverden niet het gewenste resultaat op. Deze banken gaven ook hun leningsplafond aan, welke aanzienlijk lager was dat de benodigde financierings behoefte voor de projecten.

- Bij de start van de onderhandelingen in 2014 was de prijs voor aluinaarde op de wereldmarkt circa USD 350 per metrieke ton. In de tweede helft van 2015 begonnen de prijzen voor aluinaarde op de wereldmarkt fors te dalen en bereikten in oktober 2015 het niveau van USD 250 per metrieke ton.

- Met de huidige prijzen en de te plegen investeringen in het Nassau gebied is komen vast te staan dat het Nassau vervolproject economisch niet haalbaar is op dit moment.

Conclusie 1: De verdere ontwikkeling van het Nassau gebied is niet economisch haalbaar en besloten is als alternatief de import van bauxiet uit te werken:

Import van bauxiet en verwerking in de bestaande raffinaderij van Suralco. Informatie werd verkregen van Guyana, Jamaica, Brazilië en Nieuw Guinee.

Guyana: Er zijn gesprekken gevoerd met Bosai Minerals Guyana, waarbij de verwerking van het bauxiet geschiedt door een Chinees bedrijf. Nadat zij een paar keer naar Suriname zijn afgereisd en de Paranam plant hadden bezocht, gaven zij uiteindelijk aan dat zij vanwege hun export commitment o.m. naar Rusland, de noodzakelijke hoeveelheid bauxiet van 2 miljoen ton, die Suriname nodig heeft, niet zal kunnen leveren. Zij hebben ook geen ruimte voor verhoogde bauxietcapaciteit zonder significante kapitaalinvestering. Tevens was de aankoop van barges door Suriname, om het bauxiet uit Guyana te importeren, niet haalbaar.

Jamaica: In besprekingen met Noble Group Ltd. gaven zij aan dat zij het bauxiet zelf nodig hadden voor verwerking.

Brazilië: Alcoa-Brazilië wilde wel bauxiet exporteren naar Suriname vanuit hun Juruti mijn in het Amazonegebied tegen een totaal c.i.f.-waarde van USD 70 per metrieke ton, waaronder USD 30 aan vrachtkosten. Deze prijs is veel hoger dan de Nassau optie van USD 36 per ton. Deze optie bleek dus economisch niet haalbaar.

Nieuw Guinee. Het bauxiet van Guinee kon tegen een redelijke prijs worden verkregen, echter zouden de vrachtkosten vanuit Afrika naar Suriname, vanwege de beperkte diepgang van de Suriname rivier, te hoog zijn. Het binnenloodsen van grote schepen met een laadvermogen van meer dan 30,000 ton is niet mogelijk.

Conclusie 2: import van bauxiet bleek ook geen economisch haalbaar alternatief te zijn.

Verder dient te worden gesteld dat Suralco niet tijdig heeft ingespeeld op zaken en geen bauxietreserves heeft aangelegd voor de continuïteit. In de joint venture constructie tussen Suralco en BHP Billiton, was BHP Billiton het mijnbedrijf. Bij het vertrek van BHP Billiton in 2008 heeft Suralco de mijnactiviteiten opgepakt.

Suriname heeft toen niet gekeken of Suralco, die geen mijn ervaring meer had, de activiteiten op een verantwoorde manier zou kunnen voortzetten. Het Bauxiet Instituut dat het toezicht heeft op de bauxiet industrie, heeft misschien niet tijdig ingegrepen teneinde dit aan de verantwoordelijke regeringsautoriteiten te rapporteren.

Mocht het Bauxiet Instituut de rapportage wel hebben doorgegeven, dan hebben mogelijk de verantwoordelijke regeringsautoriteiten niet voldoende ingespeeld in deze kwestie, m.b.t het veiligstellen van bauxiet tot en met 2020.

3.2. *Hoge Energiekosten*

Om het probleem betreffende de hoge energiekosten op te lossen werd gekeken naar goedkopere alternatieven om de raffinaderij van stoom te voorzien. Een energie oplossing werd uitgewerkt, gekoppeld aan de ontwikkeling van de Bakhuis bauxiet mijn.

Bij dit alternatief zou de Staat de Paranam raffinaderij kunnen overnemen en binnen 5 jaar weer kunnen opstarten met een nieuwe power plant, zodat wij competitief konden zijn op de aluinaarde wereldmarkt. Dit, gekoppeld met het goedkopere erts uit Bakhuis stelt de raffinaderij in staat tegen een productieprijis van tussen de 140-180 USD per metrieke ton aluinaarde te opereren en wel voor de komende 100 jaar. Deze mogelijkheid is vandaag de dag ook nog aanwezig. Het bauxiet zou dus gemijnd kunnen worden uit West-Suriname.

Voor de energie oplossing zou i.p.v. het gebruik van gas of olie, een met kolen gestookte plant worden opgezet. De investering voor deze met kolen gestookte power plant zou circa USD 180 miljoen zijn.

Conclusie 3: Vanwege de teruggevallen prijzen voor aluinaarde in de tweede helft van 2015 op de wereldmarkt, bleek de investering van een met kolen gestookte stoomplant economisch niet haalbaar te zijn. Het is goedkoper de aluinaarde op de wereldmarkt op te kopen dan zelf te produceren onder de huidige omstandigheden.

Conclusie 4: Om de aluinaarde industrie te behouden zou een investering van circa USD 330 miljoen mee gemoeid zijn. Daarboven nog een investering van USD 90 miljoen om de raffinaderij tot "Tier 2" te maken en USD 50 miljoen voor de studie voor de upgradering van de raffinaderij. Vanwege de lage aluinaardeprijs op de internationale markt zag de prognose voor winst er niet goed uit. Suralco wist dat ze zouden vertrekken en hebben niet geïnvesteerd in hun raffinaderij, noch in een bauxietmijn.

3.3. *Lage wereldmarktprijzen Aluinaarde*

De wereldmarktprijzen voor alle grondstoffen w.o. aluinaarde blijven een neerwaartse trend vertonen. Vanaf de aanvang van de onderhandelingen in juni 2014 is de aluinaardeprijs van USD 350 per metrieke ton teruggevallen naar het niveau van USD 200 per metrieke ton tot aan het einde van 2015. Dit verschil van 150 USD zou bij 4 miljoen ton bauxiet productie en 1.8 ton aluinaarde productie grote verliezen opleveren per jaar, in de orde van USD 270 miljoen per jaar, hetgeen in dezelfde orde van grootte is als de historische macro-economische bijdrage van Suralco aan de Surinaamse economie.

Terwijl alle mogelijke opties werden doorgenomen om de aangekaarte problemen in de bauxietsector het hoofd te kunnen bieden, bleef de internationale prijs voor aluinaarde elke dag verder zakken. Dit was de doorslag voor de Presidentiële Commissie om aan de President te adviseren de weg van short term oplossing te verlaten en te gaan voor een long term planning.

4. *Juridische Overwegingen*

Arbitrage

De Alcoa meent dat zij, ondanks de sluiting van de aluinaarde productie, de rechtmatige eigenaar is van het Waterkrachtwerk en derhalve tot de beëindiging van de Brokopondo Overeenkomst, die in 2032 expireert, elektrische energie aan Suriname behoort te leveren.

De Presidentiële Commissie heeft betoogd dat op basis van die overeenkomst bij sluiting van de aluinaarde fabricage het Waterkrachtwerk om niet aan de Staat Suriname dient te worden terug te geven.

Uit de adviezen van de lokale en internationale geraadpleegde juristen is een vroegtijdige exit van de Suralco en verdere afspraken daaromtrent niet expliciet opgenomen in de Brokopondo Overeenkomst van 1958.

Brokopondo Overeenkomst

De relatie tussen de Staat Suriname en Alcoa/Suralco wordt beheerst door de volgende documenten:

- de Richtlijnen/Principes van de Overeenkomst Suriname – Alcoa (Brokopondo) tussen de Regering van Suriname en de Aluminium Company of America ("Alcoa") ("Intentieverklaring");
- de Brokopondo overeenkomst gedateerd 25 januari 1958 (de "Overeenkomst") tussen de Republiek Suriname (als opvolger Suriname, lid van het Koninkrijk van Nederland ("Suriname") en Suriname Aluminium Company ("Suralco"));
- de Energie-overeenkomst d.d. 16 september 1999 ("PPA") tussen de Republiek en Suralco.

In de Intentieverklaring is inderdaad de bedoeling van een geïntegreerde industrie aangehaald. Hierbij zou de constructie van het Waterkrachtwerk gefinancierd worden door Suriname en zouden deze werken het eigendom zijn van Suriname.

Bij het aangaan van de Brokopondo Overeenkomst ("Overeenkomst") is de rol van Suriname gewijzigd, aangezien Suriname geen verplichting had om de constructie van het Waterkrachtwerk te financieren, maar slechts o.a. het beschikbaar stellen van de grond en het zorgen voor de transmigratie. Partijen zijn uitdrukkelijk overeengekomen in de Overeenkomst dat ieder der partijen volledige eigendom behoudt van de goederen waarmee is bijgedragen in het Brokopondoplan. Ergo, Suralco behoudt hierbij het eigendom van het Waterkrachtwerk.

2. Voortijdige beëindiging van de Overeenkomst

Hoewel Suriname de concessie met betrekking tot het Waterkrachtwerk voor een periode van 75 jaar heeft toegekend aan Suralco, bevat de Overeenkomst geen uitdrukkelijke bepalingen voor de vroegtijdige beëindiging van de Overeenkomst. Volgens de Overeenkomst is Suralco verplicht het Waterkrachtwerk over te dragen aan Suriname bij het einde van de overeenkomst, hetgeen in artikel XV is omschreven als aan het einde van de duur van 75 jaren.

Op basis van het voorgaande kan Suriname de Overeenkomst slechts voortijdig beëindigen, in het geval van:

- schending door Suralco van haar verplichtingen uit de Overeenkomst (wanprestatie) of,
- wederzijdse instemming van beide partijen.

Behalve het ontbreken van bepalingen voor de vroegtijdige beëindiging van de Overeenkomst bevat de Overeenkomst tevens:

- geen verplichting voor het handhaven van een geïntegreerde industrie tot 2033. Hoewel de Intentieverklaring en de Overeenkomst (artikelen IV en V) een verplichting opleggen aan Suralco om dergelijke installaties te bouwen, bevatten zij geen uitdrukkelijke verplichting om dergelijke industrie in zijn geheel gedurende 75 jaren te handhaven. Door afwezigheid van deze bepaling kan Suralco, volgens de geconsulteerde adviseurs, geen wanprestatie verweten worden.
- geen regeling voor de teruggave van het Waterkrachtwerk vòòr 2033.

Door het ontbreken van:

- een bepaling betreffende een vroegtijdige beëindiging van de Overeenkomst,
- de verplichting aan Suralco om de geïntegreerde aluminium industrie gedurende de gehele looptijd van de Overeenkomst te handhaven, of

het uitdrukkelijke recht aan Suriname om de Overeenkomst te ontbinden bij het beëindigen beëindigen van een deel of alle activiteiten door Suralco, bleek de beste optie voor Suriname om een beëindiging van de overeenkomst te bereiken middels onderling overleg of via arbitrage.

Bij de keuze voor arbitrage moeten wij rekening houden met het feit dat:

- De Overeenkomst niet aangeeft dat de geïntegreerde aluminium industrie gedurende gehele looptijd van de Overeenkomst gehandhaafd moet worden.
- De Overeenkomst niet voorziet in een bepaling omtrent de voortijdige teruggave van het Waterkrachtwerk.
- Cruciale zaken die in het voordeel van Suriname moeten werken, niet opgenomen zijn in de Overeenkomst, waardoor een dergelijk arbitrageproces een lang en duur proces zal worden. Het is bekend dat Alcoa reeds betrokken was in een arbitrage proces dat circa 25 jaren heeft geduurd.
- Suriname gedurende het arbitrage proces niet zal beschikken over het Waterkrachtwerk;
- De huidige condities voor het leveren van elektrische energie van toepassing blijven.

De conclusie die getrokken kan worden is dat de multinational Alcoa met kapitaal, macht, kennis en internationale ervaring met arbitrageschillen, een geduchte tegenstander zal zijn in een eventuele arbitrageproces met de Republiek Suriname.

Het oordeel van de Commissie was dat bij de uitkomst in arbitrageschillen er meestal geen winnaar uit de bus komt. Dit zou betekenen dat de Republiek Suriname en Alcoa weer aan de onderhandelingstafel zouden moeten gaan zitten voor een onzekere lange periode, terwijl de fondsen voor de arbitrage nuttiger besteed kunnen worden door de Republiek Suriname.

Derhalve is gekozen om met Suralco in onderhandeling te treden, teneinde overeenstemming te bereiken over het zo snel mogelijk terugbrengen van het Waterkrachtwerk in de boezem van Suriname. Met medeneming van dit gegeven werd besloten te gaan voor een win-win situatie.

5. Onderhandelingen

De Presidentiële Commissie had goede hoop dat met de import-bauxiet de raffinaderij in bedrijf kon worden gehouden, totdat er bauxiet uit nieuwe en bestaande mijngebieden beschikbaar zouden komen.

Suralco was bereid om ons technische assistentie te verlenen om de operaties van de raffinaderij voort te zetten voor USD 3 miljoen per jaar (of USD 2 per metrieke ton aluinaarde), voor een periode van maximaal drie jaar. Er waren reeds afname contracten in place en onze mensen zouden gereed gemaakt worden voor de overname.

Teneinde de overname mogelijk te maken, moest er onderzoek gedaan worden naar de technische status van de faciliteiten en due diligence onderzoeken uitgevoerd worden m.b.t. de milieuverplichtingen van Alcoa. De kosten hiervoor zijn door de Surinaamse Overheid betaald.

Suralco heeft in de onderhandelingen steeds aangegeven dat het Afobaka Waterkrachtwerk en bijbehorende bedrijfsmiddelen miljoenen dollars waard zijn en dat dit aan de Alcoa toebehoort. Deze opmerking zorgde voor spanningen waardoor de onderhandelingen een paar keer zijn afgebroken tijdens de Commissie. Indachtig de opdracht van de President om de bauxiet industrie voor Suriname te behouden, werden de onderhandelingen weer opgestart.

In de onderhandelingen heeft Presidentiële Commissie aangegeven dat als Suralco de bauxiet operaties stopt, het Afobaka Waterkrachtwerk automatisch in de boezem van Suriname komt, krachtens de Brokopondo Overeenkomst. Echter was de Alcoa een andere mening toegedaan. Zij geven ook aan dat zij vanwege een tekort aan bauxiet, te dure energie en een ongunstige wereldmarkt prijs, genoodzaakt is de aluinaardefabriek te sluiten.

Naarmate de tijd verstreek en er geen overeenstemming tussen partijen kon worden bereikt, werd door de Commissie voorstellen op tafel gelegd. Een voorstel zou moeten leiden tot het ondertekenen van een voorgesteld concept Memorandum of Understanding (MOU) en het ander voorstel zou moeten leiden tot overname door de Republiek Suriname van alle bedrijfsmiddelen van de Suralco, alsook de raffinaderij en het Afobaka Waterkrachtwerk, inclusief alle aansprakelijkheden voor USD 1,00.

De aansprakelijkheden voor Suriname zouden dan o.m. bestaan uit:

- Alle medische verplichtingen voor de arbeiders en gepensioneerden;
- Alle pensioenen ten laste van de Surinaamse Overheid;
- Alle milieu aansprakelijkheden, inclusief rehabilitatie van alle uitgemijnde gebieden.

Suriname zou dus hiervoor in de plaats krijgen het Afobakka Waterkrachtwerk en de raffinaderij, die een boekwaarde van bijna nul hebben.

Om een goed beeld te krijgen van de aansprakelijkheden, verplichtingen en de conditie van de raffinaderij en overige bedrijfsmiddelen, werden er verschillende gerenommeerde internationale consultants ingehuurd. Een daarvan is ERM, die als opdracht kreeg om de milieu aansprakelijkheden in kaart te brengen. Alcoa had zelf ook een bedrijf ingehuurd met dezelfde opdracht. ERM zou namens de Surinaamse overheid de bevindingen van de Alcoa consultant moeten evalueren en beoordelen.

De kosten gepaard gaande met het verhelpen van milieuschade veroorzaakt door Suralco werden door ERM geschat op USD 295 miljoen. Het consultantsbedrijf ingehuurd door Alcoa kwam op een bedrag van USD 235 miljoen. Afgesproken was dat Alcoa dit bedrag zou transfereren naar Suriname en als er nog meer fondsen nodig waren, zou Alcoa ook dit bedrag tot een plafond van USD 300 miljoen overmaken naar Suriname.

De werkzaamheden voor rehabilitatie zouden circa 5 jaar duren. Alcoa zou ondertussen de raffinaderij ontmantelen en het terrein erom heen van residuen vrijmaken.

Verder zou Alcoa de medische voorzieningen van de rechthebbende arbeiders en gepensioneerden in Suriname blijven betalen en alle pensioenen honoreren.

Dit waren de eerder genoemde aansprakelijkheden van Alcoa die Suriname voor haar rekening zou moeten nemen voortvloeiende uit de overname van bedrijfsmiddelen (asset deal), met uitzondering van het Afobaka Waterkrachtwerk.

Afobaka Waterkrachtwerk.

Er was nog geen overeenkomst bereikt over het Afobaka Waterwerk . Dat bleef een heet hangijzer. Hiervoor waren de twee opties om te gaan naar arbitrage of een overeenkomst aan te gaan.

De Commissie koos voor het aangaan van een overeenkomst, waarbij overleg werd gevoerd met de tweede hoogste man in de top van Alcoa, de heer Bob Wilt, President Global Primary Products.

Het onderhoud was positief. Er kwam een doorbraak in de situatie en werd overeenstemming bereikt om zaken vast te leggen in een Memorandum of Understanding tussen partijen inhoudende:

- De herziening van de Energie Overeenkomst tussen de Surinaamse Regering en Alcoa van 1999. Het Afobaka Waterkrachtwerk komt op 31 december 2019 in Surinaamse handen (13 jaar eerder dan overeengekomen in de Brokopondo overeenkomst).
- Ingevolge de Energieovereenkomst van 1999 zou vanaf juni 2014 een verhoging in de energie tarieven van toepassing zijn. De Surinaamse overheid heeft deze verhoging aangehouden, welke bij de ondertekening van de MOU circa USD 50 miljoen bedroeg. Bij de onderhandelingen heeft de Commissie bewerkstelligt als deel van het totale overeengekomen pakket, dat slechts USD 4,8 miljoen, verspreid betaald zal worden tot het Waterkrachtwerk overgedragen wordt aan Suriname. Het voorgaande brengt een maandelijks betaling van USD 100.000 gedurende 48 maanden met zich mee.
- Alcoa zal het Afobaka Waterkrachtwerk voor de komende 4 jaar onderhouden, op eigen kosten en deze eind 2019 in goede staat opleveren aan de Surinaamse regering.
- De tarieven voor hydro energie zijn omlaag gebracht en op het bedrag van een olieprijs van USD 49 per barrel gefixeerd voor de komende periode. Tijdens de onderhandeling bedroeg de olieprijs op de wereldmarkt USD 52 per barrel.
- Het Afobaka Waterkrachtwerk blijft van Alcoa tot 31 december 2019. Daar bovenop zal Alcoa op hun kosten vanwege de Surinaamse Overheid, additioneel vier mensen op management niveau opleiden om het Waterkrachtwerk te kunnen overnemen na het vertrek van Suralco aan het eind van 2019.
- De totale waarde van vier jaar energieleveringen (op basis van een gemiddelde van 80 MW) aan de Staat vanuit het Waterkrachtwerk wordt geschat op USD 125 miljoen (kosten Staat voor afname energie).
- Door het nog niet overnemen van het Waterkrachtwerk , bespaart de Staat USD 85 miljoen; aan operationele kosten USD 40 miljoen en de kwijtschelding van achterstallige betalingen van USD 45 miljoen.

- Alcoa is akkoord gegaan om voor haar rekening een Feasibility Study uit te voeren inhoudende: het ontginnen van de Bakhuis bauxietreserves, de verwerking tot aluinaarde, transportopties van bauxiet en aluinaarde en energie optie.
- Een geïntegreerd team van experts van Alcoa/Suralco en Suriname zal worden gevormd teneinde de studie uit te voeren. De kosten zijn beraamd op ongeveer USD 50 miljoen.

Met deze bereikte MOU heeft de Presidentiële Commissie geaccepteerd om niet de weg van arbitrage te kiezen, maar te gaan voor de door partijen getekende MOU.

Naast de Presidentiële Commissie hebben circa 30 deskundigen met internationale ervaring hun bijdrage geleverd. Externe en lokale deskundigen waaronder juristen werden ingehuurd voor het uitvoeren van diverse studies vanuit verschillende invalshoeken. De opdracht was behoud van de bauxiet industrie en de focus was daarop gericht.

6. *Advies*

De Presidentiële Commissie geeft de Surinaamse Regering het advies om de Memorandum of Understanding (MOU) zoals door partijen overeengekomen en getekend, goed te keuren voor uitvoering en niet te kiezen voor het Arbitrageproces.

Deze MOU biedt ons land perspectieven en geeft goede hoop met een nieuwe uitdaging voor de Surinaamse Regering. Met de continuering van de bauxiet industrie zal de zo gekoesterde ontwikkeling van Bakhuis in West-Suriname eindelijk na circa 20 jaar weer ter hand genomen kunnen worden. De ontwikkeling zal onze toekomstige generaties veel perspectieven bieden. De Presidentiële Commissie is ervan overtuigd zich ten volste te hebben ingezet en in voldoende mate invulling te hebben gegeven aan de wens van de President voor behoud van de bauxietindustrie voor ons land Suriname en voor de komende generaties.